

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

heeft de navolgende beslissing gegeven in beroepszaak **B-2016-11** van:

MEVROUW Z,

kantoorhoudende te T,
verder te noemen: de mediator,

tegen:

1. MEVROUW Q,

wonende te W,

2. DE HEER E,

wonende te W,

verder gezamenlijk te noemen: klagers.

1. Procedure

1.1 Bij e-mail van 6 december 2016 is de mediator in beroep gekomen van de beslissing van de Tuchtcommissie van 16 september 2016, verzonden op 8 november 2016 (nr. M-2016-11).

1.2 Het College van Beroep heeft het beroep behandeld op de hoorzitting van 27 maart 2017, waarbij verschenen zijn de mediator, vergezeld van haar gemachtigde mr. T, en de heer E. Mr. T heeft zijn standpunten aan de hand van een (beperkt voorgedragen) pleitnota toegelicht. Ter zitting heeft de mediator aanvullende e-mailcorrespondentie tussen haar en klagers (vijf e-mails) overgelegd.

2. Achtergronden van de klacht

2.1 In deze zaak gaat het, voor zover in hoger beroep van belang, om het volgende.

2.2 De mediator heeft klagers bijgestaan in de afwikkeling van hun echtscheiding. Daartoe is op 24 september 2015 een mediationovereenkomst gesloten.

2.3 Eind december 2015 heeft het laatste mediationgesprek plaatsgevonden.

2.4 Medio januari 2016 is tussen partijen een conflict ontstaan over de wijze waarop het echtscheidingsconvenant, dat reeds in concept gereed was, zou worden ingeschreven bij de rechtbank. Klagers hadden in overleg met de advocaat van klaagster sub 1 besloten het (door de mediator nog aan hen te verstrekken) echtscheidingsconvenant gezamenlijk door deze advocaat en een kantoorgenoot van deze advocaat bij de rechtbank te laten indienen.

2.5 De mediator heeft daarop geweigerd het (concept)echtscheidingsconvenant aan klagers te verstrekken, omdat het haar op grond van de vigerende regelgeving, in het bijzonder de werkinstructies van de Raad voor de Rechtsbijstand (RvR), niet vrij zou staan het (concept)echtscheidingsconvenant aan klagers te verstrekken. Indien zij dat wel zou doen, zou de mediator naar haar mening meewerken aan fraude, omdat de aan de advocaat van klaagster sub 1 verstrekte toevoeging (een volledige toevoeging in verband met eenzijdig

rechtbankverzoek, minimaal 10 punten met daarbovenop mogelijkheid tot uitbreiding in het aantal punten) niet in overeenstemming was met de feitelijk door de advocaat verrichte (en te verrichten) werkzaamheden die bestonden uit bijstand inzake een mediationtraject en die (slechts) een Lichte Advies Toevoeging (LAT) van 2 punten zouden rechtvaardigen.

2.6 Op 29 januari 2016 heeft de mediator het mediationtraject schriftelijk beëindigd.

2.7 Klagers hebben het (concept)echtscheidingsconvenant nimmer ontvangen.

3. Oordeel van de Tuchtcommissie

3.1 De Tuchtcommissie heeft, onder 3 van haar beslissing, de klachten van klagers als volgt samengevat, tegen welke samenvatting in hoger beroep niet is opgekomen:

3.1 De kern van de klacht van klagers, zo is uit de stukken en het verhandelde ter zitting gebleken, ziet op de naar hun mening ten onterechte weigering van de mediator om aan klagers het (concept)echtscheidingsconvenant te verstrekken. Klagers stellen erg veel kosten te hebben gemaakt (€ 16.000,00, zijnde de totaalsom van gelden betaald door klager sub 2 en via de toevoeging door klaagster sub 1) en nu met lege handen te staan. Het door partijen met behulp van het kantoor van de advocaat van klaagster sub 1 gezamenlijk indienen van het echtscheidingsconvenant, wordt door de mediator ten onrechte aangemerkt als het eenzijdig indienen van een verzoekschrift tot echtscheiding. Klagers menen dat zij het slachtoffer zijn van een geschil tussen de mediator en de aan klaagster toegevoegde advocaat. Klagers menen dat, hoewel het mediationtraject niet is afgerond, zij aanspraak kunnen maken op het (concept)echtscheidingsconvenant. Klagers zouden het (concept)echtscheidingsconvenant alsnog graag wil ontvangen.

3.2 Door klagers zijn als bijkomende klachten naar voren gebracht, dat 1) de mediator in januari 2016 slecht bereikbaar was en niet reageerde op e-mails en telefoontjes van klagers, 2) de mediator slecht tegen kritiek kon en daar overdreven op reageerde, 3) de mediator te betrokken was op de situatie van hun jongste dochter, 4) klagers door de mediator verkeerd zijn geadviseerd met betrekking tot de over de koopsompolissen verschuldigde belasting en daardoor schade hebben geleden van € 2.500,00, 5) bij aanvang van de mediationgesprekken de mediator een kwartier met koffie, thee en het opstarten bezig was, 6) dat de mediator een caucus heeft ingelast om apart met klaagster sub 1 en klager sub 2 te spreken, dit terwijl de (goede) verhouding tussen partijen daar geen enkele aanleiding voor gaf en 7) de mediator niet alle e-mails aan zowel klaagster sub 1 als klager sub 2 heeft verzonden.

3.2 De Tuchtcommissie heeft de onder 3.1 vermelde klacht, met inachtneming van hetgeen onder 5.4 t/m 5.7 van de uitspraak is overwogen, gegrond verklaard, daarvoor aan de mediator de maatregel van een waarschuwing opgelegd en de overige klachten ongegrond verklaard.

4. Het geschil in hoger beroep

Het hoger beroep van de mediator richt zich tegen de gegrondverklaring van de onder 3.1 vermelde klacht en de daarvoor opgelegde maatregel. Klagers zijn van hun kant niet in hoger beroep gekomen van de ongegrondverklaring van de andere onderdelen van hun klacht. Het hoger beroep is dus beperkt tot de klacht onder 3.1.

5. Beoordeling

5.1 Naar het oordeel van het College van Beroep had de mediator alvorens de mediation te beëindigen met klagers in overleg moeten treden over een oplossing van de vertrouwenscrisis die kennelijk tussen hen was gerezen nadat de advocaat van klaagster sub 1 en de mediator fundamenteel van mening verschilden over de toelaatbaarheid van het verstrekken van het echtscheidingsconvenant aan klagers, welk meningsverschil tot een impasse heeft geleid. Klagers stonden buiten dit meningsverschil tussen de advocaat en de mediator. Het had op de weg van de mediator gelegen om in overleg met klagers een methode te bedenken om uit deze

impasse te komen. Dat bij voorbaat vaststond dat de impasse niet doorbroken kon worden, is niet aannemelijk geworden. De mediator heeft aldus gehandeld in strijd met de Gedragsregels 3 (Partijautonomie) en 8 (Werkwijze).

5.2 Ook het College van Beroep acht daarom de klacht onder 3.1 gegrond.

5.3 Anders dan de Tuchtcommissie zal het College van Beroep geen maatregel opleggen. Als verzachtende omstandigheid geldt dat de mediator haar beslissing om het echtscheidingsconvenant niet te verstrekken - wat uiteindelijk tot de beëindiging van de mediation heeft geleid - pas heeft genomen nadat zij bij de rechtbank, de plaatselijke deken van de Orde van Advocaten en de Raad voor Rechtsbijstand informatie had ingewonnen. Zij is aldus niet over één nacht ijs gegaan en zij heeft zich kennelijk ingespannen om zekerheid over het door haar in te nemen standpunt te verkrijgen. Hoewel de wijze waarop de mediation is beëindigd tuchtrechtelijk verwijtbaar is, getuigt deze handelwijze toch van een poging om in deze kwestie zorgvuldig te handelen. Dat vormt voor het College van Beroep reden om geen maatregel op te leggen.

6. Beslissing

Het College van Beroep:

- vernietigt de beslissing van de Tuchtcommissie van de Stichting Tuchtrechtspraak Mediators onder nummer M-2016-11 voor zover in hoger beroep aan de orde en voor zover daarbij aan de mediator de maatregel van waarschuwing is opgelegd,

en in zoverre opnieuw recht doende:

- bepaalt dat geen maatregel wordt opgelegd.